

(141)

طهران - جناب آقا سید نصرالله باقراف علیه بهاء الله ملاحظه نمایند

هو الله

ای ثابت بر پیمان مدتی بود که مخابره بکلی منقطع و قلوب متأثر و مضطرب تا آنکه در این ایام الحمد لله بفضل الهی ابرهای تیره متلاشی و نور راحت و آسایش این اقلیم را روشن نمود سلطه جائره زائل و حکومت عادلانه حاصل جمیع خلق از محنت کبری و مشقت عظمی نجات یافتند در این طوفان اعظم و انقلاب شدید که جمیع ملل عالم ملال یافتند و در خطر شدید افتادند شهرها ویران گشت و نفوس هلاک شد و اموال بتالان و تاراج رفت و آه و حنین بیچارگان در هر فرازی بلند شد و سرشک چشم یتیمان در هر نشیبی چون سیل روان الحمد لله بفضل و عنایت جمال مبارک احبای الهی چون بموجب تعالیم ربانی رفتار نمودند محفوظ و مصون ماندند غباری بر نفسی ننشست و هذه معجزة عظمی لا ینکرها الا کل معتد ائیم و واضح و مشهود شد که تعالیم مقدسه حضرت بهاء الله سبب راحت و نورانیت عالم انسانیت در الواح مبارک ذکر عدالت و حسن سیاست دولت فخریه انگلیس مکرر مذکور ولی حال مشهود شد و فی الحقیقه اهل این دیار بعد از صدمات شدید براحت و آسایش رسیدند و این اول نامه ایست که من بایران مینگارم انشاء الله من بعد باز ارسال میشود

احبای الهی را فردا فردا با نهایت اشتیاق تحیت ابدع ابهی ابلاغ دارید و مژده صحت و عافیت عموم احبا را بدهید هر چند طوفان و انقلاب شدید بود الحمد لله سفینه نجات محفوظا مصونا بساحل سلامت رسید حضرات ایادی امر الله و حضرت امین و همچنین ملوک ثبوت و رسوخ بر عهد و پیمان را از قبل عبدالبهاء با نهایت روح و ریحان تحیت و پیام برسانید و علیک بهاء الابهی

عکا ۱۶ اکتوبر ۱۹۱۸

(عع)